עירין קדישין תליתאה — בהר

בהר סיני פרש"י מע"ש אצל ה"ס, כתיב עקב ענוה יראת ד' א"א שא"א לבא ליראה עלאה כ"א ע"י ענוה שיהי' תמיד לבו נשבר בקרבו אם כי ענוה גדולה מיראה עכ"ז ע"י שיחשוב שפלות עצמו ורוממות הבוב"ה יכול לבא ליראה עלאה ובכל המצות צריך להיות לבו נשבר בקרבו מקודם עשיתם ואז יכול לעשותם כתקנם וזהו והי' עקב תשמעון ואיתא בספה"ק ששמיטה בחי' יראה וזשפרש"י מע"ש אצל הר סיני הוא בחי' ענוה והלא כל המצות נאמרו מסיני שצריך להיות בשברון לב מקודם אלא להקיש כל המצות לשמיטה מה שמטה בחי' יראה נאמרו כללותי' ודקדוקי' מסיני הוא בחי' ענוה שיהי' לבו נשבר בקרבו כי באם לאו אינה יראה אמתית אף כל המצות נאמרו כו' פי' שצריך שיהיה לבו נשבר בקרבו בכל פרטי המצות ואז יוכל לעשות המצוה כתיקונה עם כל הדקדוקים ולא כללית המצוה לבד צריך לב נשבר וענוה ויראה אלא כל פרטותי': בחקותי

אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו א"א שצריך האדם לקיים כל התורה והמצות שבידו לקיים אך באופן ואת מצותי תשמרו פי' שצריך לשמרם שלא יהי' ח"ו אחיזה לחצונים ובמה יכול לשמרם לז"א ועשיתם אתם אותיות אמ"ת שיעשה המצות באמת בלי שום פני' ומ"ז אז אין לס"א שום אחיזה בהמצוה ונתתי גשמיכם היינו הגשמיות ד"מ אכילה ושתי' ושינה ושיחת חולין יחשב כתו"ת אם כי לפי ראות עיני האדם נראה כגשמיות עכ"ז יחשב כתו"ת ומצות ע"ד שיחת חולין של ת"ח צריכין למוד אך ונתנה הארץ יבולה שצריך לעשות מקודם אתערותא דלתתא ואח"כ ועץ השדה יתז פריו